

herudover et bygningskulturelt sigte, og det bør man bestemt ikke undervurdere.

Men vi har da også hørt og læst historierne om ombygningsudgifter, som er himmelråbende høje med negative virkninger af både økonomisk og boligsocial karakter til følge. Og som allerede nævnt er vi altså enige med forslagsstillerne i, at der er behov for ændret byrdefordeling og for at øge tilskyndelsen til at vælge mere omkostningsbevidste løsninger.

Men som jeg forstod ministeren, og som jeg læser budgetanalysen om en mere effektiv byfornyelse fra november 1999, er også regeringen opmærksom på denne problemstilling. Og selv om vi er enige i det overordnede sigte med dette lovforslag, er vi altså ikke helt sikre på, at lige netop den foreslåede lovændring er den helt rigtige måde at skabe de nødvendige incitamentter på. Og vi ser derfor hellere et konkret udspil fra regeringen med udgangspunkt i budgetanalysen, som jo alt andet lige også baserer sig på fakta indsamlet efter den nugældende byfornyelseslovs ikrafttræden.

Med al respekt for forslagsstillerne har konceptet bag dette lovforslag, om end det er moderniseret lidt, jo oprindeligt nogle år på bagen, og da forslaget bl.a. delvis tager udgangspunkt i en sammenligning med den nu ophævede rammebeløbsordning for det støttede nybyggeri, mener vi, at nogle af forudsætningerne for forslaget i sin konkrete form ikke længere er til stede, heller ikke selv om byfornyelsesloven ikke har ændret den byrdefordeling, som var gældende før 1998.

Men som sagt er vi i CD enige i, at der er et stort behov for en ændret byrdefordeling, som ændrer motivationen i retning af større økonomisk ansvarlighed, men vi kan altså ikke støtte det konkrete lovforslag.

Dorit Myltoft (RV):

I Det Radikale Venstre er vi meget enige i intentionerne bag dette lovforslag om, at der bliver en større sikkerhed for, at de investerede penge til byfornyelse bliver brugt ordentligt og fornuftigt. Partnerne selv er også bedst tjent med, at de mange myter om åbenlyst spild af ressourcer og dårlig byggekvalitet kan aflives.

Derfor er vi i Det Radikale Venstre meget tilfredse med, at regeringen har taget problemet op, og at Finansministeriet har udarbejdet en budgetanalyse om byfornyelsesmidlerne. Vi ser derfor frem til i næste folketingssamling at be-

handle forslaget med en bredere vifte af incitamentter.

På den baggrund kan vi ikke i dag støtte lovforslaget fra Frihed 2000.

Keld Albrechtsen (EL):

Dette lovforslag har en god hensigt: at der ikke skal spildes penge på byfornyelsen, men at pengene skal bruges godt. Problemet er bare, at det, ligesom sidste gang forslaget var oppe, ikke er det rigtige redskab til at sikre det, som forslagsstillerne så lægger frem.

Det vil have uheldige konsekvenser, hvis man foretager en ændring af byrdefordelingen, sådan som det er foreslået. Først og fremmest vil det kunne få den virkning, at nogle kommuner vil bremse på byfornyelsesprojekter, som ellers er fornuftige, eller de vil komme til at hænge på ekstraudgifter, som det ikke er rimeligt, at kommunen skal sidde tilbage med.

Det er bl.a. hensynet til den bevarende byfornyelse, at man skal tage udgangspunkt i eksisterende bygninger, der gør, at det kan komme til at koste det samme som nybyggeri. Det gør sig f.eks. gældende, hvis man også skal indbygge fremtidsrettede, økologiske eksperimenter i byfornyelsen, og derfor kan man altså være nødsaget til i nogle tilfælde at betale en pris for at få udviklet nedslidte byområder harmonisk og bæredygtigt. Derfor vil Frihed 2000's forslag kunne risikere at bremse for fornuftige investeringer.

Man skal også være klar over, at en direkte sammenligning med priser for nybyggeri ikke i alle tilfælde er rimelig. Hvis der skal være et reelt billede, så skal f.eks. nedrivningsomkostninger og andre omkostninger, der følger, jo tages med, hvis man sammenligner med nybyggeri som økonomisk alternativ.

Når der i bemærkningerne til forslaget nævnes en ramme på 10.000-11.000 kr. pr. m² for nybyggeri, må man sige, at hvis der skal laves en økonomisk rimelig sammenligning, hvor også f.eks. omkostninger til nedrivning kommer med, så er det vel nok mere beløb i omegnen af 15.000 kr. pr. m², man reelt skal bruge som sammenligningsgrundlag.

Men vi vil naturligvis gerne være med til at sikre, at der ikke hældes penge ud af vinduet. Og der er da andre ting, som jeg synes bør indgå i det forslag, som så forhåbentlig vil komme til at indgå i de overvejelser, som ministeren gør sig. Bl.a. vil jeg opfordre ministeren til at finde andre forslag til honorarafregning end